

[Boligministeren.]

I hovedstadsområdet, hvor det meget store antal ansøgninger foreligger, vil der umiddelbart ske frigivelser af udlejningsbyggeri med indsendt ansøgning inden 1. januar 1961. Pr. 1. april 1964 frigives byggeri med ansøgning indkommet inden 1. januar 1962.

Denne frigivelsesplan omfatter første trin i reguleringernes afvikling i disse områder. Når erfaringerne fra denne første fase er indvundet, vil der blive skredet til yderligere frigivelser i den udstrækning, byggekapaciteten gør dette muligt.

Pr. 1. april 1964 vil der herefter fortsat ligge allerede i dag indkomne ansøgninger om byggeri, som — uanset at det opfylder priskravene — ikke er omfattet af frigivelsesplanerne; det vil svare til godt 10.000 lejligheder.

Det er vort håb, at man pr. 1. juli 1964 kan fastlægge næste fase i reguleringernes afvikling. Regeringen ser meget gerne, at man på dette tidspunkt kan give meddelelse om den endelige frigivelse, i hvert fald for alt det billigere parcelhusbyggeri. Skulle påbegyndelserne af det byggeri, der tænkes frigivet efter den foranstående plan, få et mindre omfang end ventet, vil der også være mulighed for at forcere frigivelserne yderligere. Det må i det hele være målet at lade frigivelserne ske, så snart der er sikkerhed for, at byggekapaciteten gør dette muligt. Det er tanken, at man i første række vil fastholde de anførte prisgrænser og frigive det byggeri på ventelisterne, som opfylder disse prisgrænser. Først når alt dette byggeri er frigivet, vil prisgrænserne blive hævet eller afskaffet, forudsat at byggekapaciteten gør dette forsvarligt.

Det dyrere og større byggeri, som ligger over de fastsatte prisgrænser, vil foreløbig kun kunne forventes frigivet i begrænset omfang.

I tilslutning til planerne om byggereguleringens afvikling og tilvejebringelsen af forudsætningerne herfor vil jeg gerne sige et par ord om det byggeprogram, som regeringen har lagt.

I dette program er der fastsat en ramme for det sociale byggeri på 10.000 lejligheder svarende til påbegyndelserne i det sidste par år og svarende til den i boligloven fastsatte kvota for dette byggeri. Regeringen finder

det afgørende, at man fastholder den sociale linje i boligpolitikken, og ideen med gennemførelsen af de foranstaltninger, jeg har ontalt, har netop været at samle kræfterne om det billigere boligbyggeri. Her har netop det sociale byggeri en stor opgave, men også store muligheder for at sætte ind.

For at fremme det mindre arbejdskrævende og det rationelle byggeri har regeringen desuden vedtaget at udnytte den hjemmel, der blev tilvejebragt ved boligloven af 1961, til at give bindende 3 års tilsagn for montagebyggeriet. Det er hensigten, at 3.000 lejligheder af det sociale byggeris årlige byggeprogram skal indgå i sådanne særlige montageplaner. Den montagekvota, der blev fastlagt ved boligministeriets cirkulære i 1960, er opbrugt, og interessen for disse byggeformer har vist sig meget stor. Ved at lægge det nævnte 3 års program er der skabt grundlag for nu at træffe de fornødne langsigtede dispositioner for bygherrerne, fabrikanterne og håndværkerne til videreførelsen af dette byggeri. Også inden for det private byggeri er det hensigten at afsætte en kvota til montagebyggeri, således at disse byggerier kan få langsigtede tilsagn om at gå i gang. Forhåndsviden om påbegyndelsestidspunkter er simpelt hen en betingelse for, at disse foretagender kan sætte ind.

Regeringen har desuden besluttet for 1964 at fastsætte en ramme på 165 mill. kr. for det regulerede erhvervsbyggeri, heraf 25 mill. kr. til hotelbyggeri. Dette betyder en vis udvidelse i forhold til det byggeprogram, der har været gældende i indeværende år.

Inden for institutionsbyggeriet er afsat en særlig kvota til det kollegiebyggeri, som nu skal i gang. Den beløbsramme, kvotaen omfatter, svarer nogenlunde til kollegielovens sigte på 1.000 lejligheder om året. For den øvrige del af institutionsbyggeriet er afsat en kvota på 40 mill. kr.

For det regulerede erhvervsbyggeri og institutionsbyggeriet er der desuden fastsat visse minimumsgrænser allerede nu for de to næstfølgende år. Regeringen har med fastlæggelsen af dette byggeprogram sigtet på at tilvejebringe grundlag for, at de byggende kan disponere på længere sigt. Det tilsvarende vil som nævnt kunne opnås, efterhånden som reguleringernes afvikling gør det muligt for de byggende at lægge deres